

487591

PENTRU INDEPENDENȚĂ! PENTRU DEMOCRAȚIE!

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENȚIA
"ELLAS-PRESS"

VINERI 16 SEPTEMBRIE 1949

Nr. 165

4 pagini

Taxa poștală plătită în numerar conform
aprobării Direcțiunii Generale P. T. T.
Nr. 153.758 din 24 Iunie 1948

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPATEȘCU Nr. 29. Tel. 2-74-23; 2-77-91

Unitățile Armatei Democratice desfășoară o vie activitate pricinuind pierderi armatei dușmane

Agencia Elefteri Ellada transmite cele de mai jos în legătură cu activitatea Armatei Democratice împotriva mercenarilor lui Truman.

REGIUNEA MACEDONIEI ORIENTALE — TRACIA

La 11 Septembrie, puternice forțe dușmane având sprijin de artilerie și aviație, s'au mișcat ofensiv împotriva forțelor Armatei Democratice din regiunea Haido. Inamicul s'a mișcat din Melidia către Seghene-Hisar, din Stavropoli și Dafnona către Haido, din cota 1023 și Vunoplala către Trapezoides.

Alte forțe dușmane s'au mișcat deasemeni către Varvara, Sarghiara și Bartakova.

Trei batalioane dintre primele, s'au mișcat din Dipotama până la Prasinades. Unitățile Armatei Democratice au înfruntat pe dușman din toate direcțiile din poziții succesive, provocându-i serioase pierderi. Unități dușmane s'au mișcat și către regiunea Papades. Unitățile Armatei Democratice cari s'au mișcat pentru a creea o diversivune, au atacat o coloană de mașini ale inamicului între Tollu și Vunoplala-Paranestio, incendiind două mașini, două motociclete și un car blindat al dușmanului. Restul coloanei de mașini a fost silit să se înapoieze la Paranestio. La Haido operațiunile continuă.

REGIUNEA VITSI

În ziua de 10 Septembrie, grupuri de diversivune ale Armatei Democratice au aruncat în aer la Scilitro două mașini militare „jeep” ale dușmanului. Inamicul a suferit pierderi de 5 morți și 4 răniți.

În ziua de 8 Septembrie, grupuri ale Armatei Democratice au atacat la Preseca o tabără a dușmanului, provocându-i pierderi de 3 morți.

La 10 Septembrie, la Văsohori, a fost aruncată în aer o mașină „jeep” și a fost ucis un ofițer.

REGIUNEA VOIO-PIND

În regiunea Voio, unități ale Armatei Democratice s'au ciocnit cu dușmanul în apropiere de Scalohori, provocându-i pierderi. O unitate dușmană pornită pentru întărire, a căzut într'un câmp minat de Armata Democrată. Pierderi 5 morți.

În aceeași zi, în regiunea Scalohori în ciocnirea avută cu monarho-fasciștii, aceștia din urmă au suferit pierderi de 7 morți. În această luptă a fost grav rănit și prins comisariul politic din regiunea Hrupista, Sotiris Andronico. Criminalii, întrecând în bestialitate, orice măsură, au ars de viu pe comisariul politic greu rănit, făcut prizonier.

În ziua de 10 și 11 Septembrie, în regiunea Pindului Central, unități ale Armatei Democratice s'au ciocnit cu unități dușmane în apropiere de Antiro, Calcomi, Mesohora și Cutsena, provocând inamicului pierderi de 9 morți și 11 răniți.

Au fost capturate 35 animale de transport încărcate cu muniții și alimente.

Planurile magnatilor americani ai petrolului și pro vocările monarho-fasciste dela granița albaneză

Ziarul ungar „Lilagösak” din 14 Septembrie publică următoarea știre luată din ziarul italian „Unita”, în legătură cu câteva din motivele cari au determinat atacurile monarho-fasciștilor împotriva Albaniei.

Potrivit acestor știri, șeful Misiunii Americane în Grecia Van Fleet, cu prilejul ultimei sale călătorii la Washington, a dus negocieri cu un om de afaceri american, anume William Hellis. Hellis își făcuse planuri mari în privința Greciei. În 1939 acesta încheiase contracte cu Metaxas (pe atunci prim-ministru al Greciei), conform cărora dădădea dreptul de a exploata timp de 65 ani, sursele petrolifere aflate pe pământul Greciei. În 1940, când armata greacă a isgonit departe de granițele albaneze, armatele italiene, Hellis și-a exprimat în mod deschis speranțele de alipire la Grecia a porțiunii de sud a Albaniei, pentru ca astfel să dobândească dreptul exploatării surselor de petrol și din această regiune.

Marele om de afaceri american crede că acum a sosit momentul pentru a-și realiza planurile. Astfel Hellis a luat îndată contact cu generalul Van Fleet, iar imediat după înapoierea lui Van Fleet în Grecia, au început acțiunile de provocare împotriva Albaniei. În același timp, presa monarho-fascistă a început să ceară pătrunderea în Albania.

Acest fapt, scrie ziarul, arată destul de limpede cine pune realmente pe Tito și guvernul grec monarho-fascist să se miște. În spatele acțiunilor acestora se află contractele regilor americani ai petrolului și ațâțătorii la un nou război.

IN GRECIA SUBJUGATĂ

SITUAȚIA ECONOMICĂ

1. Câteva remarcări preliminare

În ultimul său raport asupra situației economice a Greciei, („Studiu asupra condițiilor în Grecia“), administratorul Programului de Redresare Europeană, D. Hoffman pretinde că stabilitatea monetară și cea economică pe o parte și redresarea, de cealaltă parte, a devenit în condițiile actuale ale vieții economice grecești — țeluri antagoniste.

Ținând seama de faptul că nici o redresare nu poate fi efectuată fără stabilitatea economică și monetară și că o asemenea stabilitate nu numai că nu există actualmente în Grecia monarho-fascistă, însă și mai puțin, aceasta nu se prevede deloc pentru un viitor apropiat, devine limpede că raportul Hoffman cu constatările sale confirmă falimentul politicii economice tratată și aplicată în țara noastră.

Acest fapt corespunde realității grecești, potrivit căreia investițiile de capitaluri în Grecia în cursul anului financiar 1948—1949:

„nu pot fi considerate mai presus de zero“.

(„Vima“ din 29. 5. 49)

Totuși Grecia este o țară ocupată de armate străine, violându-se orice principiu de suveranitate națională. Iar întreaga viață a țării, publică și privată, economică și financiară este controlată direct și organic de către străini. Schimbul și moneda, bugetul public și creditele sunt dirijate și reglementate de experții americani, atât de numeroși. Sunt chiar cazuri, ca cel al comerțului exterior — proiecte, — autorizații pentru export, etc. — unde controlul și reglementarea nu iau nici măcar forma înșelătoare a „cooperării“ Americanelor cu serviciile grecești, dar chiar sunt exercitate direct de americani, cari au puteri administrative, în serviciile statului grec. Toate acestea înseamnă că, constatarea administratorului Hoffman în privința situației economice a Greciei, constituie o măturisire a falimentului politicii americane în această țară și că tocmai la această se referă în substanță.

Totodată, constatarea că stabilitatea economică și redresarea au devenit în Grecia două țeluri contradictorii, nu înseamnă că această țară este chemată de a alege între o anumită stabilitate — economică și monetară — și redresarea, de-a părăsi una și de a îmbrățișa pe cealaltă. În călea

războiului civil și a ruinelor, unde politica de intervenție deschisă a d-lui Truman a condus țara noastră, nu există nici o piedică de seamă, — absurdă de altfel, în ea însăși, — pentru regimul monarho-fascist.

Orice sprijin acordat acestui regim agravează devastarea și constituie o finanțare — directă sau indirectă — a unui război civil într-o țară străină, cea ce este în contradicție nu numai cu redresarea, dar de asemeni cu orice fel de stabilitate economică a acestei țări.

Acest „sprijin“ comportă de asemeni cheltuirea de capitaluri imense, de noi distrugereri de capitaluri și de noi pierderi de vieți omenești. În același timp dă naștere unei anarhii economice și monetare. Continuarea acestui sprijin îndepărtează din ce în ce nădejdea unei redresări, sau o nimicește. În afară de aceasta, dă situației economice a Greciei, — atât din punct de vedere național, cât și public, — o notă de activitate nu economică, ci antieconomică, cu caracter speculativ, de pe urma căreia profită elementele oligarhice grecești și străine.

Astfel, sensul real al constatării administratorului planului de Redresare Europeană, d-l Hoffman, asupra scopurilor antagoniste — stabilitate sau redresare — nu este în fond decât o străduință de a ascunde realitatea și o justificare „teoretică“ a tendinței foarte practice imperialiste americane de a lăsa de o parte orice redresare a țării și de a utiliza toate resursele în sprijinirea războiului civil pentru aservirea Greciei.

De altfel, d-l Hoffman însuși afirmă în raportul său că una din cauzele cari fac imposibilă redresarea este deasemeni faptul că:

„capitalul privat grec este în stare de stagnare, prin teama față de banditișm, și a invaziei din nord și nu riscă investiții industriale“.

Este evident că argumentul asupra amenințării unei invazii dinspre nord împotriva unei țări care se află sub impetuul invaziei dinspre sud încă de pe acum cinci ani, este furnizat aici pentru justificarea golirii acestui buget al Danaidelor, care este războiul civil, al tuturor fondurilor planului Marshall destinat redresării Greciei.

Cât privește rezerve care arată

capitalul privat, așa ca și motivele care-l provoacă, ziarul „Vima“ din 23 Ianuarie 1949 ne dă explicația justă: Într-o scurtă notă ce se referă la împrumuturile acordate la particulari în scopul redresării, comentatorul ziarului exprimând scopurile capitalului speculativ grec, spune:

„Din moment ce se pune, așa după cum s'a mai zis, ca o condiție prealabilă pentru acordarea de împrumuturi, contribuția capitalurilor private, deasemeni, nu se vor cere împrumuturi decât în cazuri în cari capitalurile private vor fi în măsură de a raporta cea ce aceste sume ar fi putut cu aproximație aduce plasate pe piața neagră“.

Iată deci în câteva cuvinte, cauza reală pentru care oligarhia greacă evită de a face investiții pentru lucrări de redresare. Ea cere să-și asigure beneficiile pe cari le-ar aduce bursa neagră.

O simplă idee despre beneficiile lor pe cari oligarhia greacă le pretinde ca pe o condiție prealabilă, ne-o dă orgia speculativă a capitalurilor zise comerciale asupra importurilor și mai ales asupra importurilor provenind din Statele Unite. Referitor la aceasta, ziarul „Vima“ din 19. 7. 49, scrie:

„Dacă se are în considerație că totalitatea exporturilor se ridică la 300—350 milioane dolari pe an, se poate evalua grosso-modo, că beneficiile anuale realizate de către importatori și ceilalți intermediari, se ridică la 3.000.000 milioane drahme (300 milioane dolari), adică la o treime din venitul național!“

Numărul relativ mic al acestor persoane și structura economiei grecești actuale duc la ipoteza că repartitia excepțional de inegală a veniturilor se datorește în primul rând beneficiilor monopolurilor importatoare. La această repartitie inegală a veniturilor se datorește deasemeni în primul rând, presiunea inflaționistă exercitată asupra economiei“.

Se vede deci cum capitalul privat nu ducă lipsă de... exclusiv pentru motivele indicate în raportul Hoffman și cari nu constituiesc — mai ales cele cari nu se referă la amenințarea dinspre nord! — decât un pretext amă-

gitor, în scopul de ajutor cât și mai amplu. Capitalul privat buințări mai moment în cistă, iar poli mată de guvernăcist executând cizile misiun ii furnizează lesnire dorită milioane dra brut pe o su dolari de imp dol un procent d

(Urmare în

CEI

Din tușiș rino aparția lor
— Sănăta
— Sănăta
riozitatea mea
ani. Mă privesc
lumea.

— Știi to
neri. Pe mine
meu Sterghios
Mă privesc
răspund?

— Și din
— Din Ro
— Pentru
O clipă t
— De ce
— Dar ce

înseamnă să fii
oprit o clipă, a
mayzii vin reg
tae pentru că n
și nu-i trădăm.
a deveni partiza
dită mulțumire.

— Dar su
putea rezista. L
teptam să-i văd
colo, nici gând

— Ba, în
rezistă Panaghic
ea a plecat acu
veni aici și a d
mai spui că noi

Acuma St
cum iar fi spus

Ce să le
— Prin u
mă voi înapoi.

Au intrat
Am pleca
zi dimineață. I-
deretica în bord

Peste puțin
cunoștau de an

O întâlnire cu marinarii greci cari au fost persecutați de poliția lui Moch

Insfârșit, a sosit la Praga un prim grup de 6 marinari greci, cari fuseseră arestați împreună cu alți 13 camarazi ai lor și supuși la torturi inumane de către Siguranța franceză a lui Jules Moch și teroriștii greci, în portul Marsiliei. Printr'aceștia, Miha Schifos, fochist pe pachebotul „Muntele Athos”, care a fost brutalizat mai sălbatec ca toți ceilalți. Iată cum a relatat acesta ziaristilor, aventura suferită:

„Armatori, guvern grec și autorități fasciste din țări străine, rivalizează care mai de care să nimicească și să lovească pe marinarii greci. Ei nu se mărginesc numai la a ne face viața pe bord de nesuferit. Atunci când debarcăm într'un port din aceste țări, ca înscrși pe „lista neagră” de adversarii politici a monarho-fascismului, aceștia nu ne lasă să ne reîmbarcăm, deoarece

consulatele grecești n'o autorizează.

Astfel suntem reduși la a cutreera străzile prin porturi străine, fără a avea de lucru. Această nu este totul. Autoritățile străine, pretețând expirarea autorizației de rămânere, în să ne trimită în Grecia monarho-fascistă împotriva voinei noastre, pentru a suferi și noi aceeași soartă [ca toți sindicalistii greci: asasinarea sau execuția. Ei nu ne lasă nici măcar posibilitatea de a merge într'o altă țară, care potrivit drepturilor internaționale, ar avea dreptul de a ne oferi azil. Pentru a scăpa de foame și de moarte, ceruserăm refugiu în Republica Populară a Cehoslovaciei, care n'la acordat imediat. Pașapoartele noastre erau în regulă, iar biletele de călătorie cumpărate Rămânea doar viza de eșire de pe teritoriul francez, adică o formalitate dintre cele mai simple, pe care autoritățile franceze nu ne-o puteau în nici un caz refuza. Totuși, este de neînchipuit câte am avut de pățimit pentru a scăpa din mâinile lor. In această clipă când vă vorbesc, alți tovarăși se află încă acolo, precum Gheorghe Romanos care a fost bătut în așa mod, încât în urma avizului unui medic francez, a trebuit să fie internat în spital.

— Care a fost motivul arestării voastre de către poliția franceză?

— De fapt niciunul. Evident că arestarea noastră s'a efectuat în urma cererii autorităților grecești, iar agenții lui Moch au vroit să se întreaacă în solidaritate fascistă. Intr'adevăr, pentru a găsi o scuză la această deslănțuire a lor, ei n'au ezitat de a ne acuza de a fi în înțelegere cu o putere străină. Așa dar, a vroit a călători în zilele noastre într'o Republică Populară, a devenit sinonim cu a fi vinovat de spionaj.

— Cum s'a operat arestarea noastră?

— Prin șiretenie. Fuseserăm dimineața la Prefectură pentru a cere viza de eșire. Ni-s'a spus că totul va fi în ordine până în după amiază, când trebuia să mergem cu toții pentru a ne ridica pașapoartele prevăzute cu vizele respective. Eram șase.

După amiază, abea sosiți, în locul vizei de eșire, am fost arestați în modul cel mai gangsteresc, fiind duși la Siguranță și de acolo de-adreptul în camera de tortură.

Cel dintâi care a gustat drăgăstoasele atenții ale lui Moch a fost Panaiotis Confalis, bucătar, care în trecut fie spus, este infirm. Inșă dați-mi voie să vă explic ce înseamnă într'adevăr

torturile franceze, așa cum le-am suferit eu însumi. Mai întâi am fost snotit „ușurel”. Apoi am fost obligat să mă desbrac complet, mi-am sprijinit genunchii de o vârgă, ținând mâinile sus. Supliciu! a durat trei sferturi de ceas și a fost însoțit de o ploaie de lovituri de pumni și de piciorae. Atunci am pierdut câțiva dinți. Am sfârșit prin a-mi pierde cunoștința. Mi-au svărlit apă pe genunchi pentru... a-mi reveni. Apoi m'au dus într'o altă cameră unde au reluat bătaia pentru jumătate oră. In total, această procedură a durat două ore. Întrebările lor erau imuabile: Cari erau intențiile mele în Cehoslovacia...!

A doua zi la orele 3 noaptea, noui torturi până la leșin. Revenit în simțiri, m'am văzut târât în fața unui judecător de instrucție. Aceleași întrebări se repetă într'o ambianță de teroare. Când la sfârșitul acestui „interogatoriu” mi-au cerut să semnez procesul verbal, ceea ce am refuzat deoarece nu știam să citeșc un singur cuvânt francez, Esperon, inspectorul poliției franceze își scoase revolverul și-l du-mă sub amenințarea acestuia de a-mi pune semnătura. Tovarășul Cufalis, după ce a fost bătut în mod sălbatec, a fost amenințat că va fi aruncat de pe balconul Siguranței.

Două zile după arestarea mea și după torturile suferite, am fost scos din închisoare și transportat în port, unde se afla pachebotul grec „Corinthia”. Acolo, după ce echipagiul a fost închis în cabinele sale, am fost suit pe bord. Mai înainte de aceasta, agenții francezi cari mă escortau îmi spusese: „Mai ai un minut de gândire dacă nu vrei să mergi în Grecia”.

Pe vasul „Corinthia” eram așteptat de trei agenți ai poliției de bord. Fasciștii de pe „Corinthia” m'au snotit în bătea timp de o jumătate de oră, încercând să exercite asupra mea o presiune psihologică, spunându-mi că în câteva zile vasul își va ridica ancora și că voui fi predat autorităților grecești din Pireu. Reașus la Siguranța franceză, mă așteptau noui torturi de un gen cu totul original...

In jurul pieptului mi-a fost trecut un cordon de fier care era strâns ca o enghine, încetul cu încetul... n'am mai putut respira, m'am înăbușit și am leșinat...

Numai datorită ridicării opiniei franceze, a Comitetului francez pentru ajutorarea Greciei și voinei noastre de a ne menține cu orice preț, am putut scăpa de ghiarele oamenilor lui Moch”.

le a canaliza ori-o finanțare încă războiului civil. are alte întreprinderi în acestia monarho-fascistă economică uril monarho-fascistivele și de-americeane însăși, ce prilej și în-trei milioane de e de beneficiu de 300 milioane uri reprezentând neficiu de 100%!

vărul viitor)

DOI VOLUNTARI

ărire doi puști: In aceste locuri, pe înălțimile Bu- așteptată a fost un lucru puțin curios.

ovarășe! au rostit ambii într'un singur glas. pionierilor! Ii privesc cu băgare de seamă și cu-te. Infățișarea lor îi arată să tot aibe vreo 13—14 față, zâmbesc ca și cum m'ar cunoaște de când

șe, mergem să devenim partizani. Nu suntem pio-chiamă Grigore și sunt de 16 ani, iar prietenul de 15 ani... Ce zici, ne vor primi?

nsistent în ochi, așteptându-mi răspunsul. Ce să le

sat sunteți?

ni.

atș plecat?

lin gură.

plecat? unul privește pe celalt.

și să facem? Să mergem și noi la Cozani? Știi ce vis în lagăr de dimineață până seara? Grigore s'a uflat și a continuat: — Apoi, știi, în satul nostru, amenințându-ne că ne vor frânge oasele în bă-enunțăm pe partizani, deoarece spun că-i ajutam aceea am luat această cale și am venit aici pentru Ochii lor strălucesc. Pe fața lor se citește o vă-

și încă mici... Apoi sus în munți veți răci, nu veți cea trebuie să vă înapoiți în satul vostru. Mă așecându-și capul și să se înapoieze în sat. Dar când așa ceva. Sterghios se uită drept în ochii mei. pune el, nu ne întorcem. Apoi... spune-mi, dacă în satul Hteni care a fost mult mai sălbăușă. Uite... de curând din sat împreună cu alți băeți pentru a nit o partizană dintre cele mai bune. Și pe urmă suntem buni să devenim partizani?

hios se întoarce, privind pe Grigore răsând, ca și u-i așa?

spui? Nu mai aveam nimic de spus.

re tovarăși, mă veți aștepta aici în bordei până ce acord? Poftim, luați și mâncări.

bordei fără a mai spune nimic.

ntru a-mi îndeplini misiunea. M'am întors a doua găsit în picioare. Unul făcea de gardă, ar celalt

uiam în munți ca vechi prieteni, ca partizani cari se e zile.

RAZBOIUL PARTIZAN

Luptătorii Armatei Democratice desfășoară o activitate partizană în cea mai mare parte a regiunilor țării, dezvoltând și intensificând luptele de hărțuire, „micul război“ (astfel se numește în Armata Democrată a Greciei tactica partizană).

Principalele forme ale micului război sunt următoarele:

1. Acțiuni de surprindere împotriva pozițiilor inamice.
2. Activitate de ambuscadă în mici grupuri de câte 2—3 persoane până la secțiuni și companii, în scopul de a lua prizonieri, de a nimici mici forțe dușmane, sau de a uza unități mai mari.
3. Atacuri neașteptate împotriva posturilor, a posturilor de observație, etc. cu arme pantzer.
4. Minarea șoselelor, a spatelui inamicului, a locurilor lui de concentrare, a posturilor sale avansate, etc.
5. Sabotarea mijloacelor de comunicație ale dușmanului, a liniilor telefonice, etc.
6. Incurșuni în sate, în centrele de aprovizionare și de campament ale inamicului.
7. Mici raite cu scopul de a duce activitate de propagandă și de lămurire printre soldații armatei dușmane, distribuirea de manifeste, ziare, de a vorbi prin pâlnii rezonante.

Acest „mic război“ este de o mare însemnătate, deoarece uzează pe inamic, îl obosește, îl demoralizează prin prezența continuă a luptătorilor Armatei Democratice, înlesnind trecerea soldaților lor în rândurile noastre. De altfel, micul război ocupă forțele inamice și împiedică concentrarea lor; el înlesnește de asemenea loviturile Armatei Democratice, inducând pe inamic în eroare prin neîncetate manevre.

Trei întrebări fascistilor dela Belgrad la care vom aștepta să ne răspundă oricum

Comentarii fascistii jugoslavi ai postului de radio Belgrad se ocupă de câteva zile cu mersul rezistenței grecești, cu tactica ce s'a urmat și se urmează, cu activitatea conducătorilor rezistenței grecești, etc. Despre acestea s'a ocupat deasemeni în ziarul fascist „Borba“ și publicistul fascist generalul Bucovici, etc. Insa comentarii și publicității jugoslavi, fie ei militari, critici, etc., se pot adresa domnului Sofocle Venizelos, vice-președintele guvernului monarho-fascist din Atena, pentru a le spune cine este răspunzător de greutățile ce s'au creat în mișcarea de rezistență din Grecia. După cum se știe, d-l Sofocle Venizelos a declarat în ziua de 7 Septembrie corespondentului postului de radio Londra că „Tito a ajutat foarte mult armata greacă (adică armata monarho-fascistă) în operațiunile sale împotriva partizanilor“ și că guvernul grec (adică guvernul monarho-fascist din Atena) acceptă pe deplin discuțiile pentru ajutorarea lui Tito împotriva Cominformului“. Așa dar, pentru ce a fost necesară vorbăria postului de radio fascist dela Belgrad sau articolele din „Borba“, etc. și retransmiterea tuturor acestora de către B. B. C.?

Comentarii postului de radio Belgrad, ziarul „Borba“, Karavanoff, și ceilalți fascistii din clica criminală a lui Tito, precum și însași Tito ar trebui să răspundă la aceste necrutătoare trei întrebări:

PRIMA ÎNTREBARE: Dacă d-l Venizelos a declarat că Tito a ajutat mult armata greacă în operațiunile sale împotriva partizanilor, atunci Tito și clica sa sunt sau nu trădători nerușinați cari au trecut în tabăra fascistă?

A DOUA ÎNTREBARE: Dacă guvernul monarho-fascist din Atena acceptă pe deplin discuțiile pentru ajutorarea lui Tito împotriva Cominformului, aceasta nu înseamnă oare că și monarho-fasciștii din Atena consideră pe Tito aliatul lor în încercarea lor de a aprinde focul în Balcani? așa după cum a arătat în declarațiile sale însași Venizelos.

A TREIA ÎNTREBARE: Dacă așa stau lucrurile pentru Tito și regimentul său, toate aceste încercări ce depun titoiștii de a se prezenta „revoluționari“, „comuniști“, „antifasciști“, etc., constituie sau nu o încercare de a înșela pe naivi. Constituie sau nu o înșelăciune de ultima speță? Conducătorii titoiști și organele lor sunt sau nu, — printre altele, — înșelători de cea mai josnică treaptă?

Vom aștepta răspunsul postului de radio Belgrad, al ziarului „Borba“ etc., la aceste întrebări necrutătoare.

Comentariul zilei

Provocările monarho-fasciste

În timp ce, potrivit mărturisirilor însași ale postului de radio Atena, armatele monarho-fasciste continuă războiul împotriva Armatei Democratice în toate centrele Greciei de Sud și în alte centre ale țării, șantierele minciunii și înșelăciunii cari în această colonie americană există din abundență, desfășoară o deosebită activitate străduindu-se de a pregăti opinia publică mondială și cea greacă în vederea Adunării Generale a O. N. U.-lui și planurile lor aventuroase în Albania.

Agenția imperialiștilor americano-englezi în Balcani, așa zisa Comisie Balcanică, în comunicatul său de ieri care se referă la operațiunile armatei monarho-fasciste și la rapoartele observatorilor săi, spune că Albania și-a pus teritoriul la dispoziția „bandiților“ și că violarea de către ei a granițelor greco-albaneze se datorește lipsei unei cunoașteri exacte a topografiei sau încercării de apărare împotriva violării dinspre teritoriul albanez...

Fără îndoială că imperialiștii americani și organele acestora, au semnalat progrese în prelucrarea industrială a materiilor prime, cu toate acestea n'o pot scoate la capăt cu prelucrarea minciunii pe care vor s'o servească drept adevăr. „S'a comis violarea granițelor greco-albaneze“, spune comunicatul Comisiunii Balcanice, adică, cu alte cuvinte, unitățile monarho-fasciste au pătruns pe teritoriul albanez, avioane monarho-fasciste au sburat deasupra teritoriului albanez, bombardând cu tunuri americane și mortiere, și toate acestea numai dintr'o lipsă a cunoașterii topografiei...

Hărțile Statului Major monarho-fascist nu sunt în urmă în exactitate față de hărțile Statului hitlerist, iar ofițerii greci din armata monarho-fascistă și conducătorii americani, cari de ani de zile se află în munții Greciei, cunosc foarte bine și în cele mai mici amănunte, orice petec de pământ. Cea ce însă nu știu nici imperialiștii americani, așa după cum n'a știut nici Hitler, nici organele lor, adică membrii Comisiunii Balcanice și grecii monarho-fasciști, este topografia libertății popoarelor.

Insa această topografie o cunoaște poporul albanez și popoarele democratice și iubitoare de pace, deoarece și-au înroșit granițele cu sângele miilor lor de fii cari au luptat și luptă pentru apărarea păcii împotriva oricărui imperialist cotropitor.